

พระราชบัญญัติ

ฝิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยฝิ่น
พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึง
มีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฝิ่น
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๕๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดปลูกฝิ่นหรือมีไว้ซึ่งพันธุ์ฝิ่น โดยไม่ได้
รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดย

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้
ความต่อไปน้แทน

“ มาตรา ๕๑ ผู้ใด โดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) พาฝิ่นหรือมุลฝิ่นเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) จัดส่งเข้ามาใน หรือพาผ่านราชอาณาจักร ซึ่งฝิ่นหรือมุลฝิ่น หรือจัดให้ฝิ่นหรือมุลฝิ่นที่พาผ่านถ่ายยานพาหนะในราชอาณาจักร

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี และปรับสี่เท่าราคาฝิ่นหรือมุลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าร้อยบาท

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นและมุลฝิ่นมีราคาเท่ากัน และเท่ากับราคาฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายในขณะกระทำความผิดโดยคิดตามน้ำหนัก ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

“ มาตรา ๕๑ ทวิ ผู้ใดจัดการไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่น
มีไว้ หรือทำการค้าซึ่งฝิ่นหรือมุตฝิ่น อันเป็นการฝ่าฝืนต่อ
พระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน
ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งแสนบาท ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราช
บัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๓๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้
ใช้ความต่อไปในแทน

“ มาตรา ๕๓ ผู้ใด โดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) มีไว้ซึ่งฝิ่น หรือ

(๒) ซ้อ หรือขายฝิ่น

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี
และปรับสิบเท่าราคาฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าร้อยบาท

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นนั้น
มีราคาเท่าฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายในขณะกระทำความผิดโดยคิด
ตามน้ำหนัก ”

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๘๔

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทบัญญัติต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒

“ มาตรา ๕๓ ทวิ ผู้ใด โดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) มีไว้ซึ่งมูลฝิ่น หรือ

(๒) พาฝิ่นหรือมูลฝิ่นออกไปนอกบ้านฝิ่น หรือนอกสถานที่ซึ่งผู้รับใบอนุญาตพิเศษได้รับอนุญาตให้สูบฝิ่น หรือ

(๓) เสพย์ฝิ่นหรือมูลฝิ่น

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับห้าเท่าราคาฝิ่นหรือมูลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นและมูลฝิ่นมีราคาเท่ากัน และเท่ากับราคาฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายในขณะกระทำความผิดโดยคิดตามน้ำหนัก ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๗ ผู้ใด

(๑) เป็นผู้รับใบอนุญาตพิเศษหรือใบอนุญาตซื้อมูลฝิ่น มีฝิ่นหรือมูลฝิ่นในวันใดๆ เกินไปกว่าหรือขาดไปจากปริมาณซึ่ง

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

ควรมีไว้ในวันนั้นตามใบอนุญาต หรือตามความในมาตรา ๑๓
มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๔๖ หรือ

(๒) เป็นผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น มีฝิ่นหรือมูลฝิ่นเกิน
ไปกว่าหรือขาดไปจากปริมาณซึ่งควรมีไว้ตามบัญชีของตน หรือ
ตามความในมาตรา ๓๓

มีความผิดในส่วนปริมาณฝิ่นหรือมูลฝิ่นที่เกินหรือขาดนั้น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับห้าเท่าของราคาฝิ่น
หรือมูลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นและ
มูลฝิ่นมีราคาเท่ากัน และเท่ากับราคาฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายใน
ขณะกระทำความผิดโดยคิดตามน้ำหนัก ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราช
บัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ผู้ใด

(๑) ขายหรือให้ฝิ่นแก่ผู้อื่นเพื่อพาออกไปนอกร้านฝิ่น
หรือตนเองพาฝิ่นออกไปนอกร้านฝิ่น หรือ

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๙๔

(๒) เอาสิ่งใดเจอปนแผ่นซึ่งมีไว้สำหรับจำหน่ายแก่ผู้สูบ
มีความผิดต่อพระราชบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราช
บัญญัติแผ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือผู้รับใบอนุญาต
พิเศษ ผู้ใด

(๑) พาหรือยอมให้ผู้อื่นพามูลฝิ่นออกจากร้านฝิ่นหรือออก
จากสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้สูบโดยประการอันผิดต่อมาตรา
๓๑

(๒) ขายหรือบอกขายมุลฝิ่นให้แก่ผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงาน

(๓) เอาสิ่งใดเจอปนหรือผสมมุลฝิ่นที่เก็บรวมไว้ หรือ
กระทำอย่างใด ๆ เพื่อปรังมุลฝิ่นนั้นขึ้นใหม่

(๔) มีมุลฝิ่นที่เจอปนหรือผสมสิ่งอื่นหรือที่ปรังขึ้นใหม่

(๕) เสพย์มุลฝิ่นที่เก็บรวมไว้ หรือขาย แลกเปลี่ยน มอบ
ให้ หรือยอมให้ผู้อื่นเสพย์มุลฝิ่นนั้น จะเป็นมุลฝิ่นบริสุทธิ์หรือ
ผสมสิ่งอื่นแล้วก็ตาม

(๖) บอกขายมุลฝิ่นที่มสังอื่นเจอปนหรือผสม หรือที่ปรัง
ขึ้นใหม่ให้แก่เจ้าพนักงาน หรือ

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

(๓) ไม่พามูลฝืนทั้งหมดที่เก็บรวมไว้ได้ตามความใน
มาตรา ๒๘ นั้นมาขายให้แก่เจ้าพนักงาน

“มีความผิดต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติฝืน พุทธศักราช ๒๔๗๒

“มาตรา ๖๗ ทวิ ข้าราชการ หรือพนักงานในหน่วย
ราชการของรัฐ หรือพนักงานในหน่วยงานใด ๆ ที่อยู่ในบังคับ
บัญชาของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดหรือสมรู้ในการกระทำ
ความผิดตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑ ทวิ
มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓ ทวิ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา
๕๙ มีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ
เป็นทวิคูณ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี